

Ýslamcýlýk ve Ahlaki Zaafiyetler

Editör : Ali ÖNER
02 11 2013

Müslümanlaryn bugün içinde bulunduklary durumun nedenlerinin en önemlisi, içlerini kemiren ve onlary yiyip bitiren ahlaki zafiyetlerdir. Bu ahlaki zafiyetlerden dolayı inanmýp olduklary deđerleri ya tam anlatamamakta ya da anlatýdyý beyde inandýrýcý olamamaktadýr.

Bugün Ýslami bir çalyýma içinde olan ve bunu belli bir metot içinde gerçekleştiren gruplaryn her biri Ýslami yapýlanmaya gitmek için kendileri farklı isimlendirilse dahi gelip dayandýdy ana eksen Ýslamcýlýktýr ya da Ýslami Harekettir. Onun için biz çok ayrıntýya girmeden, baýlýdyýn attýdýmýz yazýnýn her bir kavramýnýn sözlük anlamýný verdikten sonra ana konuya geçeceđiz.

Ýslamcýlýk; bu kavramý her tanımlayan bulunduđu yer ve þartlara göre tanımlamýp ya da tanımlanmaktadır. Said Halim Paþa (Ýslamlaþmak) “Ýslamiyet’in inanç, ahlak, yaþayýp ve siyasete ait esaslarynýn tam olarak uygulanması” olarak tarif ederken; Hamza Türkmen “Türkiye’de Ýslamcýlýk ve Özeleptiri” kitabýnda bunu farklı düþüncelerin bir arada tarif ediyor ve kendisi Ýslamcýlýdy; “Hayatý, gaybý, Ýslam kültürünü Kur’an’ýn muhkem ölçülerine göre deđinlen nas temelinde aýýklanan ýslah, ihya ve içtihad çabalaryný önemseyen, sorgulayan ve emperyalizme karpý, ümmet bilincini oluþtur ve direniþi örgütleyen” olarak tanımlamaktadır. Ahlak genel anlamda; insanýn yaratýlýþýndan gelen ve toplum içinde yaþayan kazanýlan iyi ve güzel huylar olarak görölmektedir. Ýslami manada ahlak ise; insan yaratýlýþýnda gelen hususiyetler ile Kur’an-ý Kerim ve Sünnet-i Þerif’te sýnýrlary çizilen, insanlaryn iyiliđini ve mutluluđunu hedef alan kaidelerin hayatý geçirilmesiyle kazanýlan iyi ve güzel davranýþlar bütünü.Zaaf; zayıflýk, dermansýzlýk ve irade zayıflýdydyr. Ýnanýlan deđerin getirme konusunda gösterilen zayıflýk, ahlaki yetersizlik. Söylemin davranýþlarla olan uyumsuzluđu, “yapmadýdyýn” söylemini geliþtirmektedir. Hayatta tezatlýk ve kendi inandýdy deđerle çeliþkiye düþmek. Ahlaki olana ihanet etmektir.Bu tanımlama çerçevesinde hareket ettiđimizde, ahlaki zafiyetlerin yeni olmadýdy ortaya çýkmaktadır. Hz. Muhammed (sav)’in vefatýndan sonra iktidar hýrsý ve mala olan düþkünlükle kendini gösterdi. Hz. Osman (rh) zamanýnda bu ahlaki zafiyetler daha da yükseldi. Emeviler döneminden baýlayýp günümüze kadar geldi. Belki bir dönem zalimde olsa görece bir Ýslami hakimiyet söz konusu olduđundan bu zafiyetler fazla gündem bulamadý ya da çok dar alanlarda kendini ifade etti.Fakat bu da topluma yansýmadý. Bu ahlaki zafiyette ilk baþkaldýrany Hz. Ebu Zer Gýfari (rh) olduđunu da unutmamak gerekir.Batý’dan baýlayan cođrafi keþif sonrasý Ýslam dünyasýnýn Batý tarafýndan önce ticari, sonrasýnda baýlayan fiili iþgali, sanayi devrimi sonrasý geliþmeler ve Ýslam topraklarynýn emperyalistlerce kalýcý þekilde iþgali,Müslüman toplum içindeki ahlaki zafiyetlerin onlary ne duruma soktuđu düþünceleri tartýpmalary beraberinde getirmiþtir. Bunlardan kurtulmak için kafa yorulmuþ ve bu felaketler karpýsýnda çözüm yollarý aranmýþtır. Duruma baktýdýmýzda çok ciddi geliþmeler görünse de bu zafiyetlerden kurtulmak için daha çok çalyþmamýz gerektiđi ortaya çýkacaktır.Müslümanlar o dönem içinde bulunan duruma çareler aramýp ve çözüm yollarý sunmuþlardýr. Bunlaryn baýýnda da Afganî gelmektedir. Afgani güç odaklaryyla gidipatý durduran ve çözüm üreten görüþmeler yapmasýna rađmen bir sonuç alamamýþtır.Müslümanlaryn çözümünü Kur’an-ý Kerim’de aramalary gerektiđi düþüncesi günümüze kadar gelmiþtir. Ayný þekilde Papa “Buhranlarymýz”ý dillendirmiþtir. Fakat “sađýrlýk”; “körlük” ve “dilsizlik” bütünü bunlaryn duyulmasýna, görölmesine ve anlatýlmasýna engel olmuþtur.Müslümanlaryn içinde bulunduđu atalet durumu onlary topyekun kupatmýp ve vurdumduymazlýk baþýný alýp gitmiþtir. Müslümanlar kýskançlýk, çekemezlik ve ihtiras nedeniyle dinin kaidelerini buyurduđu bütün güzellikleri unutmaktadır. Benciliklerinin ve hýrsalarynýn peþinde koþup durmaktan kendilerini alýkoyamamaktadır. Ýslami Hareketlerin/yapýlanmalarýn liderinin benlik denizinde bođulmaktan kendini kurtaramamaktadır. Hareket lideri, çođu zaman para kaynađýnýn boyunduruđu altýnda ve bu kaynađýn belirlediđi sözleri söyleme acziyetini göstermektedir. Onun için çođu harekette ilim deđil para konuþmaktadır. Hareket ne olursa olsun da benim olsun hýrsý çođu lideri esir almýþ durumdadýr. Parasal iliþkiler kirlilik derecesinde giriftir. Hareket içindeki çođu iliþkiler çýkara dayalıdyr. Nefsani arzulara düþkün olmey ve adaletsiz davranmayý beraberinde getirmiþtir. Bütün bunlar bir müminde bulunması gereken hasletlerin yok olmasýna bununla beraber dünyevileþen ve Kur’an dillerinde olmasýna rađmen kursaklaryndan inmeyen, “yapmadýdyýnız peþinde neden söylersiniz” uyarýsýný da kulak ardý eden bir hal almýþtyr.Liderin ZaaflaryÝslami yapýlanmalarýn çođunda hýrs ve apkýyla tutupanlar liderlik yapmaktadır. Ýlim, gücün emrine amadedir. Ýstipare ve meþveret sadece “dostlar mecliste görsün”den baþka bir anlam ifade etmez. Yani liderlik dođal deđildir. Söylediđini yapayandan çok, ađzy iyi laf yapan, tabiri cihaziyle onlaryný nasýl bađlayacađýný iyi becerenlerin; yani halkla iliþkiler konusunda uzman kiþilerin yürüttüđu bir mekanizma þeklinde yürümektedir. Yapý içindeki iliþkiler ince hesaplar üzerine kuruludur. Bađlýlar hem bulunduklary yer itibariyle Allah’ýn dinini hizmet ettiklerini düþünmekte hem de dünyalaryný kurtarmanýn zevkini yaþamaktadır.Burada güç, tapýlacak kadar önemlidir. Dünyaya kurulan tüm iliþkiler ađy cemaatin/yapýnýn çýkarlary gözetilerek sürdürölmektedir. Hesaplar dünyalıktýr. Allah’ýn hesabý görmek ya da hatýrlamak mümkün deđildir. Liderin benlik duygusu o kadar geliþmiþtir ki, kendini yeryüzündeki Allah’ýn temsilcisi olarak görmekte ve tapýması gereken adil, ahde vefa, dođru konuþma gibi vasyflaryn hiç birini çýkarlar söz konusu olduđu görmezlikten gelebilmekte bir sorun görmemektedirler. Bunu da cemaatin geleceđine bađlamaktadır. Bencilik ve hýrs onun gözünü köreltmip ve diđer Müslümanlarla kurması gereken iliþkileri kabul etmemektedir.Para KaynađýÝslami Hareketlerde/Yapýda fazla sesi çýkanlar, yapýlara parasal yardımda bulunanlardýr. Neredeyse hareketin gizli lideri konumundadırlar. Lider neredeyse onun sözünün dýþýna çýkmamaktadır. Onun için çođu yapıda konuþan ilim deđil, paradýr. Paranyn güc sedasý tüm baskýndýr ve eleştirilmezdir. Para kaynađý lideri besleyerek kendine manevi olarak borçlandýrmaktadır. Onun içinde lider onun isteklerinin dýþýna çýkamamaktadır. Hareket içindeki iliþkiler ađýný da o düzenlemekte ve liderin rahatý içintüm imkânlarý seferberlediđi diđer tarafta da onun ailesine de ayný imkanlary sađlayarak ađýrlýdyýnı tam olarak hissettirmektedir.Bu durum dođal olarak iliþkilerde kardeþlik ekseninden çýkar eksenine kaydırmaktadır. Kardeþler arasý ađ bile bir süre sonra çýkar iliþkilerine dönüþebilmekte, çýkar iliþkilerindeki kopma, harekettten de kopmayý beraberinde getirebilmektedir. Bugün bu kadar çok yapýlanmanýn olduđu yerde bunu sadece düþünsel ayrılýda bađlamak kendini kandýrmaktan baþka bir þey deđildir.Bugün Ýslami yapýlanmalarýn iktidarla ilmi bu bađlamda okumak gerekir. Daha çok hizmetin daha çok paraya bađlandýdy bu dönemde sađlýklý bir Ýslami mücadelenin

yürütülmesini zorlatılmaktadır. İslamcılık da yine bu parasal güç üzerinden okunmaktadır.Tam burada böyle bir soru sorulabilir acaba? İslamcılık kaç para? Muhterem!

Derneklerimiz, vakıflarımız, okullarımız birer kazanç merkezine dönüştürülerek, İslamcılık yapılmaya çalışılıyor. Yaz okulları dediğimiz insanların koydukları ederlerin üstüne çıkmış durumdadır. Çünkü deðerler eğitimini veriyorlar.Bugün birçok Müslüman özellikle büyük şehirlerde İslami öğrenmek için yaz okullarına parasızlıktan dolayı gönderemeyip pîkâyet ediyorsa bu sorunun durduğunu düşünüyorum.“Yapama dokunan özellikle bu tarafın paraya evrilmesi, İslamcılık tartışmalarının hangi rüzgârda edilmelidir?” sorusu doðal bir soru olarak karşımıza çıkacaktır. Birçok yardım kuruluşu ve vakıf, dernek bu çalışmaları bulunan kişi ve kuruluşları destekleyerek bu sorunun giderilmesi için hangi çabalar içinde olduğu tartışılmadığı sürece, “para” tartışmalarının olması kaçınılmaz olacaktır.Birde sistem içine giren insanların vardı dönüþen, her ne kadar A“Bunlar zaten İslamcı değillerdi”yi söylese de güç istencine gark olmuş olan bu zevatta, bir zamanlar “bu ülkeye komünizm gelecekse onu da biz getiririz” zihniyetinin tasavvurlarını fazlasıyla görmek, İslamcılık tartışmalarının bir boyuta taşınmalıdır.Onun için yapılandırılmamız, “yapmadığınız şeyi neden söylüyorsunuz” uyarısının diğeryeniden kendi inşalarına girişmeleri gerekir. Böylece biz, güç ve paraya dönüştürülmüş ve dönüştürülmeye çalışılmakta olan İslam kurtulalım.Çýkar/Güç İlişkileriHareket içindeki çoðu ilipkiler çıkara dayalıdır. Samimi olanlar her zaman en alt tabakadadırlar. Bir beklentileri yok, kendilerine ne görev verilirse canı gönülden onu yerine getirirler. Ama hiçbir zaman istenen noktada olmazlar. Daha çok atıkları adımızın hesaplarını yapanlar, hareketin belli noktalarına çabuk yükselirler.Zamanla bu samimi Müslümanlar yapı içindeki bu ilipki biçiminden rahatsız olmaya başladıkları görülmektedir. Bu rahatsızlıklar onları kendi köpek çekilmelerini beraberinde getirirken, yapının teorik ve pratiðine ciddi katkıları olacak bu kişilerin kaybı harekete de ciddi gerilemeyi sağlamaktadır.Yapı içindeki ilipkiler adının kapalıdır, iplerin yürütülmesindeki eleştirileri de görmezden gelinmesini yapı içindeki hiyerarşinin neye göre belirlendiği tartışması çoðu zaman kopmaları beraberinde getirmektedir. Güç istenci, zamanı kendini her şeyin üstünde görmeye götürmektedir. Güç, hakimiyet alanının genişlemesini buyurmaktadır. Bu, bazen para olurken bazen de karşı cins olabilmektedir. Nefsani arzulara düşkünlük, ikinci eþ meselesi çoðu hareketin yok olup gitmesine neden olmuştur. Bu durum birçok hareket liderinin düştüğü bir tuzak olmuş, hem kendilerini hem de tüm hareketin dağılmasına neden olmuştur. hareketin lideri nefsine, arzu ve isteklerine gem vurabilmeyi bilmelidir. Allah’a karşı sorumluluğun bilincinde olmayan birinin bir yapıyı ve tabilerini yönlendirmesi beklenmemelidir.Dünya, kirli adlarını daha çok kadın ve para üzerinde yürütmekte. İnsanları bu ikisiyle adlarına düşürmektedir. Bu noktada birçok yapılanmanın lider kadrosu kaybetmiş durumdadır.SonuçBu ve benzeri gibi birçok ahlaki zaafılarımız vardır. Bunları apmadığımız müddetçe ve Allah’ın ipine art niyetsiz ve samimi bir şekilde sarılmadığımız müddetçe başarılmamız mümkün değildir. Yoksa bize sunulacak olan İslam, Allah’ın indirdiği İslam heveslerimizin anladığı ve ona göre insanları yönlendirdiği adaletsiz bir İslam’dan başkası olamayacaktır. Allah adına eden insanlardan yine Allah’a şükretmek gerekir. Bugün İslami yapılanmalara baktığımızda “Allah’ın berrinden, yalancılığından, hak yiyiciliðinden, menfaatçiliklerinden, benciliklerinden, ahde vefasızlıklarından sana şükretmemekten kendimizi alamaz duruma gelmiş bulunmaktayız.